

Publicerad 2015-12-14 07:47 av Nanna X

Årets julkalender skrivs i samarbete med nio skrivarvänner. Dagens gästpoet är Ingela Svenson. Hennes dikt Björnarnas natt är markerad med kursivstil. Läs och kommentera på hennes sida:

<https://www.poeter.se/Las+Text?textId=1917652>

Sagan om Nissa - en julkalender: Lucka 14

Snart har vi såpat och skurat vårt golv

natten är klar, hemåt vi drar

kanske vi klarar det strax efter tolv

vråltidig Torsdag morgon...

sjöng Nissa i takt med skurborstarna tillsammans med två hyggliga tomtegubbar, Nisse 13 och Prisse 14, som tydligen också fått straffkommendering för missat arbete. De hjälptes åt att skura och diska lutslevar. Långan i karen stank som förut, men Nissa hade vant sig en smula. Bosse var hygglig mot de straffkommenderade och stack till dem varsin mugg glögg. Strax efter elva tystnade glöggsångerna från matsalen och många träskor hördes klappa sin väg. Nissa och tomtarna skurade fortfarande.

När Nissa sköljt den sista sleven ren från såpa suckade hon djupt, tog farväl av tomtegubbarna, drog på sig luva och rock och halkade ut i snöyran igen. Hon var så trött att hon knappt visste vartåt hon gick, lät träskorna leda henne och hamnade förunderligt nog utanför det vita huset med äppelträden igen. Människan i den röda morgonrocken satt fortfarande kvar vid köksbordet och sjöng, som om hon aldrig slutat. Det lät som en slags luciasång för björnar:

Björnarna vankar runt husknutarna
i fullmånens sken
går nattens tunga fjät
nu i björnarnas natt

Dem ska vi övervinna, vinna vinna
vi sjunger i d moll nå't dumt
och dräpande drömmer vi om

den frihet och välfärd som rann
bort i en strömmande fors

rakt in mot mitten av klotet

Om inte, då vaknar jag aldrig mer
ty kriget är fasor för dem
som dör och för dem
som överlever björnens slag

- Se, hur björnar höjer sina ramar

Inte förrän verkstadens klocka slog ett lyckades Nissa dra sig ur förtrollningen i den poetiska trädgården. Människan hade tystnat, men satt fortfarande kvar vid köksbordet. Hon visade inga tecken på att ha upptäckt Nissas närvaro.

Nissa halkade långsamt hemåt medan hon funderade på människans sång, som gripit henne så starkt. Själv hade hon ingen erfarenhet av vare sig krig eller björnar. Hon förstod dock att det var allvarliga saker.

Isgatan blev mer lättrampad på grusvägen när Nissa passerat verkstaden. Frusen och trött kom hon äntligen hem och kröp ner under filten. Hon somnade efter bara några andetag, tacksam för Tessas varma brasa som fortfarande glödde.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanna X med Poeter.se id #27346 innehar upphovsrätten